

Drobečky

od sv. Františka

* občasník choceňské farnosti *

únor 2017

Milé sestry a bratři,

říká se, že „na Nový rok o slepičí krok a na Hromnice o hodinu více“. Ano, je to dobře vidět a cítit, že dne a světla přibývá. Po letošní zimě všichni

potřebujeme „ohřát“ své tělo i duši teplem slunečních paprsků, abychom takto získali sílu a chuť k životu. Potřebujeme tu sílu a chuť k životu, protože za malou chvíli nastane ČAS POSTNÍ DOBY, čas našeho pokání a obrácení. A abychom se mohli postit, modlit se a činit skutky milosrdenství potřebujeme sílu těla a duše. Potřebujeme vědět, že život má „dobrou chuť“, proto má cenu a smysl o něj bojovat.

K tomu boji za krásný a dobrý život nás povzbudí postní duchovní obnova v sobotu před druhou postní nedělí. Pomůže nám, abychom mohli během toho času pokání prožít své osobní proměnění.

A potom budeme společně v tomto liturgickém roce (cyklus A) prožívat své křestní putování pomocí biblických čtení převzatých ze starodávné tradice. Tyto texty vždy doprovázely katechumeny na jejich putování ke křtu a nyní i nám přinesou úžasnou zvěst o tom, co Bůh působí v našem křtu, jak veliké věci nám učinil a stále činí skrze tuto svátost.

To všechno nás přivede k oslavě života, čili k velikonočním svátkům, čili ke Zmrtvýchvstalému Ježíši Kristu, který je CESTA a PRAVDA a ŽIVOT.

To On je PÁN a BŮH, ke kterému putujeme.

To On je Ten, ke kterému vedou všechny cesty na této zemi a ve vesmíru.

To On je Ten, kterého slovo přináší světlo do života a svobodu do duše.

To On je Ten, koho budeme prosit o sílu a pomoc Ducha svatého pro nás pro všechny abychom žili „skrze něho a s ním a v něm“.

To On je Ten, kdo bude „birmovat“ naše mladší a starší sestry a bratry Duchem svatým, aby vydávali celému světu svědectví o své lásce k Němu.

To On je Ten, který přijde poprvé k dětem v eucharistii, aby jim dal poznat svou lásku k nim.

„Proto klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil ‚vnitřní člověk‘ a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží. Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen“ (List Efesanům 3, 14-21).

o. Bogdan

Ze života farnosti – plány

KALENDÁŘ FARNÍCH AKCÍ

Středa 1. 3. – Popeleční středa

Sobota 11. 3. od 14.00 – postní duchovní obnova, kterou povede ThLic.

RNDr. Tomáš Reschel, Ph.D., farní vikář v Ústí nad Orlicí

Sobota 22. 4. – farní poutní jednodenní zájezd

Sobota 22. 4. – Modrý bál

28. 4 – 30. 4. – pobyt diecézní Vesmírné kapely ve farnosti

Pondělí 1. 5. – pěší pouť na Homol

Sobota 13. 5. – výlet dětí

Neděle 21. 5. v 9.00 – slavnost biřmování, otec biskup Jan Vokál

Neděle 28. 5 v 9.00 – slavnost 1. sv. přijímání dětí:

Klára Diblíková

Natálie Lorencová

Anna Komárková

Sára Pavlišová

Marie Roušarová

Jakub Růžička

Lucie Růžičková

Josef Vích

Ondřej Vích

Neděle 4. 6. - Slavnost Seslání Ducha svatého

16. 6. – 18. 6. - víkendový pobyt dětí v Budislavi

Ze života farnosti - ohlédnutí

OHLÉDNUTÍ ZA VÁNOCEMI

Krásný čas vánoční skončil

Jaké byly Vánoce v naší farnosti, to jste mnozí prožili, ráda bych však na ně ještě touto cestou vzpomněla.

Štědrý den byl jistě ve všech rodinách opravdu štědrý, radostný a požehnaný. Už samotný název napovídá, že se jedná o štědrost a obdarování.

Prvním takovým zážitkem byla dětská půlnoční mše na Hemžích. S radostí si děti prohlédly betlém. Dospělí se více zaměřili na mši sv. Rovněž ministranti přišli ve větším počtu. Obsah promluvy kněze byl o vtěleném Slovu, které přebývá s námi. Tuto odpolední bohoslužbu využívají hodně rodiče s dětmi. Kostel Nanebevzetí Panny Marie byl zaplněn do posledního místa. Občerstvení Tělem Páně a Slovem Božím jsme se rozešli do svých domovů, kde čekala štědrovečerní večeře – tradiční kapr. Následoval přípitek vína a voňavé cukroví. Děti rychle večeřely, aby byly co nejdříve u stromku, kde je čekalo další velké překvapení. Tam se také projevila ta veliká radost.

V některých rodinách je krásným zvykem mít po dobu adventní svého anděla. Ten si všímá, po čem jeho svěřenec touží a co potřebuje. A při rozbalování dárků každý pod stromkem našel dárek od svého anděla. Všichni společně se z toho radují, nikdo není zklamán. V dnešní době netrpí děti nouzí, rodiče jim mohou připravit tuto radost. Vždyť i Pán Ježíš se raduje, když vidí svoje stvoření radostné. Je krásným zvykem, když se dokáže také společně nejprve P. Bohu, a poté všem, kteří obdarovali, poděkovat!

Dalším radostným dnem byl Hod Boží vánoční. Byla to slavná bohoslužba, kterou doprovázel sbor vánočními koledami. Odpoledne se konalo vystoupení dětí, které kněz doplňoval poučnými příběhy Pásmo děti nacvičily pod vedením paní katechetky M. Krskové. Přítomní si mohli prohlédnout také choceňský betlém a společně zazpívat koledy.

Svátek sv. Silvestra jsme oslavili děkovnou mší sv., které se zúčastnilo hodně věřících. Pan farář nás v krátkosti seznámil s hospodařením farnosti a pracemi, které se během léta udělaly. Zatím se opravila menší část střechy kostela, ta větší a finančně náročnější ještě čeká. Poprosil, aby věřící pomohli sehnat sponzory či poradili, kde je najít. Peníze jsou velmi důležité, potřebná je však také modlitba a prosba o Boží požehnání. Věřím, že Pán o

našich farních starostech ví a pomůže! Díky, Pane, za vše! Kostel je krásnou památkou a nádhernou ozdobou nejen města, ale i celého okolí. Proto by zvelebení kostela mělo být starostí nás všech. Mimo to je také příbytkem Nejvyššího Boha, dárce všeho dobra a Stvořitele světa. Starejme se a pečujme o něj!

Pan farář také poděkoval věřícím za všechny prokázané služby ... My farníci mu rovněž upřímně děkujeme za vše, co pro nás ve farnosti koná; za návštěvy nemocných, každé dobré, upřímné slovo, za přípravy na 1. sv. přijímání, biřmování a různá setkání s dospělými, dětmi ... Přejeme mu z celého srdce, ať mu Pán dává zdraví, žehná v každé jeho práci pro farnost a v těžkých chvílích dává sílu a vědomí, že není sám, že Pán s ním kráčí po boku, a když je vyčerpán, že ho nese!

Totéž si přejeme i my farníci – aby rok 2017 byl pro všechny rokem radostným a požehnaným.

E. Tománková

PODĚKOVÁNÍ ZA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU 2017

Letošní Tříkrálová sbírka je za námi a tentokrát byla opravdu zimní. Do ulic orlickoústeckého okresu vyšlo ve dvacetistupňových mrazech více než dva tisíce odvážných dobrovolníků, aby potěšili lidi přáním štěstí, zdraví a pokoje, aby jim přinesli informace o činnosti Charity a nabídli možnost přispět potřebným.

V dnešním světě se někdy zdá, že nás víc věcí dělí, než spojuje. Tříkrálová sbírka je ale krásným příkladem toho, že dokážeme dobře spolupracovat na společném díle. Charita, obecní úřady, farnosti, občanské spolky, stovky dobrovolníků a tisíce lidí přijímají TS jako smysluplnou akci, do které se každý svým dílem už 17 let obětavě zapojuje.

Jako organizátor akce a příjemce vybraných peněz vyjadřuje Oblastní charita Ústí n. O. upřímně poděkování všem, kdo se na TS podílejí.

Podrobné výsledky najdete na webu OCH www.uo.charita.cz

Iva Marková, tel. 734 769 713, markova.iva@orlicko.cz

Výtěžek Tříkrálové sbírky v Chocni a okolních obcích

	Rok 2017	Rok 2016	Rok 2015
Chocěň	127 743,00 Kč	122 482,00 Kč	121 319,00 Kč
Hemže	9 956,00 Kč	8 465,00 Kč	8 579,00 Kč
Dvořiško	4 643,00 Kč	5 202,00 Kč	4 460,00 Kč
Běstovice	Nevybíralo se	7 309,00 Kč	7 863,00 Kč
Koldín	10 718,00 Kč	12 000,00 Kč	10 600,00 Kč
Kostelecké Horky	6 710,00 Kč	6 222,00 Kč	6 001,00 Kč
Skořenice	7 159,00 Kč	6 085,00 Kč	7 406,00 Kč
Sruby	17 410,00 Kč	18 859,00 Kč	18 867,00 Kč
Zářecká Lhota	11 804,00 Kč	6 891,00 Kč	7 343,00 Kč
Kosořín	4 876,00 Kč	4 142,00 Kč	3 855,00 Kč
Nasavrky	6 225,00 Kč	6 060,00 Kč	5 542,00 Kč
Plchovice	1 942,00 Kč	2 233,00 Kč	1 854,00 Kč
Celkem	209 186,00 Kč	205 950,00 Kč	203 689,00 Kč

Z farní matriky

ZEMŘELÍ V ROCE 2016

PAVEL DOLEŽAL
RŮŽENA BABORÁKOVÁ
JOSEF ČIHÁK
CARLO PASCUCCI
MARIE EIDAMOVÁ
MIROSLAV ŠIMÁČEK
JOSEF JETMAR
VÁCLAV VIKTORIN
MARIE JIŘÍČKOVÁ
LUDMILA STAŇKOVÁ
ZDENKA ŠPONAROVÁ
VĚRA KAPLANOVÁ
MARIE KUBÍKOVÁ
JOSEF SLÁDEK
FRANTIŠEK VIKTORIN
MARIE KARPÍŠKOVÁ
JAN VAJRAUCH

Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočívají v pokoji. Amen.

POKŘTĚNÍ V ROCE 2016

EMA MARIE ROZSÍVALOVÁ
ANEŽKA AXLEROVÁ
NIKOL JANA MATĚJKOVÁ
TOMÁŠ MATĚJKA
SIMONA KAROLÍNA KAMENÍČKOVÁ
ANNA LUDMILA PŮHONÁ
BARBORA KAZDOVÁ
TOMÁŠ RAFAEL MAREK

„Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.“ (List Galatánům 3,26-27)

Informace

Připomínka postoje Církve k otázce homosexuálního zaměření a k partnerství osob stejného pohlaví

Církev ve vztahu ke každému člověku zaujímá postoj úcty a tolerance, nikoho nesoudí na základě jeho sklonů, nikoho neodmítá pro jeho odlišnosti, což se týká i sexuální orientace. Katechismus katolické církve, který je shrnutím magisteria, nabádá k tomu, aby homosexuálové nikdy nebyli diskriminováni. „Takové osoby jsou povolány naplnit Boží vůli ve svém životě, a jsou-li křesťany, spojit těžkosti, s nimiž se mohou setkat v důsledku svého stavu, s obětí Pána na kříži.“ (viz odst. 2357-2359).

Církev však zároveň neschvaluje, nemůže schvalovat a nikdy ve své tradici neschvalovala hřích proti Božímu zákonu, jakým je homosexuální jednání či soužití v homosexuálním svazku. Takové jednání se vymyká závaznému učení Církve, v němž sexuální vztah patří vždy výhradně do řádně uzavřeného sňatku muže a ženy. Církev ve shodě s Písmem, závaznými dokumenty i tradicí neschvaluje žádný jiný druh formálního ani neformálního partnerského soužití, než je manželství muže a ženy. Partnerství osob stejného pohlaví je proto v příkrém rozporu s křesťanstvím a se závazným učením katolické Církve. Zvláště závažné je toto hříšné jednání u kněží či zasvěcených osob, které složily slib čistoty.

Problematicke homosexuality se kromě již citovaného Katechismu katolické církve věnují i další dokumenty, například: Úvaha ohledně návrhu právního uznání svazků mezi homosexuály:

https://www.cirkev.cz/Media/ContentItems/296_00296/27-svazky-homosexualu.pdf či apoštolská exhortace poslední biskupské synody *Amoris Laetitia* (č. 250 a 251).

Církevní učení vychází z Písma, které se tématu věnuje například v listu Římanům: „Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou scestnost.“ (Řím 1,26-27)

Církev povzbuzuje všechny věřící k ctnostnému k životu v čistotě podle jejich stavu a pomáhá jim zvládat překážky, s nimiž se na své životní cestě v této souvislosti setkávají. Uvědomuje si, že lidé s menšinovou sexuální orientací mnohdy narážejí na překážky větší a bolestnější než ostatní, o to více jim má Církev na všech úrovních – farností počínaje – věnovat pastorační pozornost. Tím spíše však nikdy nemůže schvalovat hříšné jednání, které je v rozporu s přirozeným Božím řádem a Bohem danou ctností čistoty zpochybňuje, relativizuje či podkopává ve svém základu. Postoj Církve ke svazkům osob stejného pohlaví (tzv. registrované partnerství) je proto jednoznačně a bez výhrad odmítavý.

Život v takovém svazku je hříšný, pohoršlivý, neslučitelný s plnou účastí na životě Církve, bez jakékoli pochybnosti je v rozporu s jejím učením a vírou.

Mons. Jan Vokál biskup královéhradecký

Suspenze:

ThLic. Jiří PEŠEK – kněz Královéhradecké diecéze, do 31. 12. 2016 vojenský kaplan, ke dni 1. 1. 2017 suspendován podle kán. 1333, § 1, odst. 1, 2 a 3 ve všech úkonech moci ze svátosti svěcení, ve všech úkonech moci řízení a ve výkonu všech práv spojených s úřadem, aby bylo společenství církve uchráněno od pochybností a dalšího pohoršení (č. j. BiHK-7374/2016)

Způsob úcty k Božímu milosrdenství

1. **OBRAZ MILOSRDNÉHO JEŽÍŠE.** 22. února roku 1931 obdržela sestra Faustyna od Pána Ježíše příkaz k namalování obrazu. „Večer, když jsem byla v cele, uviděla jsem Pána Ježíše oblečeného do bílých šatů. Jednu ruku měl pozdviženou k žehnání a druhá se dotýkala šatů na hrudi. Z poodhrnutých šatů na hrudi vycházely dva velké paprsky: jeden červený a druhý světlý. Mlčky jsem hleděla na Pána, má duše byla naplněna bázní, ale i velkou radostí. Po chvíli mi Ježíš řekl: Namaluj obraz podle toho, co vidíš, s nápisem: Ježíši, důvěřuji Ti. Toužím, aby byl tento obraz uctíván nejprve ve vaší kapli a potom i na celém světě. Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvlášť v hodině smrti. Já sám ji budu bránit jako svou slávu.“

Když se nad tím trápila, Pán Ježíš se jí zjevil a potěšil ji slovy: „Velikost tohoto obrazu nespočívá v kráse barev nebo v dovednosti malíře,

nýbrž v mé milosti. Uctívání tohoto obrazu nespočívá totiž jen v jeho vystavení a v úžasu nad jeho krásou. Uctívat tento obraz znamená přijmout do svého srdce Boha, který v tomto obrazu zjevuje část své přirozenosti. Prostřednictvím tohoto obrazu nám Ježíš ukazuje svůj vztah k člověku. Pomocí pěti symbolů se nám zde zjevuje obraz milosrdného Boha, který nám nabízí spásu.

První symbol je ruka pozdvižená k požehnání. Je to ruka, která chce všem žehnat a obdarovávat štěstím.

Druhým symbolem je postava Ježíše, který jakoby kráčí k nám. Bůh tím chce ukázat, že nečeká neporušený na svém trůnu, až se hříšník přiblíží k němu, i když by to tak mohl udělat, ale že to on první nám vychází vstříc. On první nás miluje, očekává nás a obětuje se za nás. Běží naproti marnotratnému synu, objímá ho a těší se, že ten, který byl mrtvý a hříšný, se vrátil a ožil.

Třetím symbolem je levá ruka Ježíše, která ukazuje jeho srdce. Ježíš ukazuje své srdce jako pramen milosti. Toto srdce bylo probodnuté na kříži a vytryskla z něj krev a voda, symboly svátostí. Srdce je také symbolem lásky, která je hlavním důvodem zjevení tajemství Božího milosrdenství.

Dalšími symboly jsou krev a voda. Kristus rozdává plody svého umučení celému tvorstvu. Milosti přicházejí skrze svátosti, zvláště svátost smíření a Eucharistii, jejichž správcem je Církev.

Posledním symbolem jsou slova: Ježíši, důvěřuji Ti. Přijmout milost, která pramení z utrpení, a někdy také skrze utrpení, vyžaduje totiž důvěru. Je třeba, abychom se vzdali veškeré své pozemské naděje a celou svou důvěru vkládali jen v Boha tak, aby on sám byl naší konečnou nadějí.

2. SVÁTEK MILOSRDENSTVÍ. Svátek Božího milosrdenství zaujímá nejdůležitější místo mezi všemi formami pobožnosti k Božímu milosrdenství, které byly sestře Faustyně zjeveny. „Toužím, aby milosrdenství mělo svátek. Chci, aby ten obraz, který namaluješ štětcem, byl slavnostně posvěcen o první neděli po Velikonocích; tato neděle má být svátkem milosrdenství.“ Volba zrovna této neděle není náhodou. Je to první neděle po Velikonocích. O Velikonocích si celá Církev připomíná dílo Božího vykoupení, které je úzce spjaté s Božím milosrdenstvím, vzpomínaným a slaveným na svátek Božího milosrdenství. Toto vykoupení je přece projevem Božího milosrdenství pro celý svět. Zároveň je třeba si uvědomit a pamatovat, že svátek Božího milosrdenství není jen dnem, kdy si

zvláštním způsobem připomínáme Boží milosrdenství a je uctíváme, ale je to den mimořádných milostí pro celý svět slíbených Pánem Ježíšem, který řekl sestře Faustyně: „Toužím, aby svátek milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky.“ Pán Ježíš spojil s tímto svátkem veliké přísliby: „Kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne úplného odpuštění vin a trestů.“ Pramenem života je přitom svátost smíření a Eucharistie. „V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milosti vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží.“ Pro ty, kteří se pokládají za veliké hříšníky, pro které už není Božího odpuštění, Pán Ježíš zároveň vzkazuje: „Ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat.“ Ovšem, tak jako v případě obrazu Božího milosrdenství, nemůžeme zapomenout na to, co je nejdůležitější, a co také zdůrazňoval sestře Faustyně Pán Ježíš: na důvěru. Dokud se s důvěrou neobrátime k jeho milosrdenství, nenajdeme ospravedlnění a vnitřní pokoj. Pokud tedy chceme dosáhnout a získat milosti slíbené Pánem Ježíšem, musíme více důvěřovat jemu, než sami sobě.

3. **KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.** Ve Vilně měla 13. září roku 1935 sestra Faustyna zjevení anděla, který přišel potrestat svět za jeho hříchy. Když uviděla anděla, prosila ho, aby se zdržel, že svět určitě bude činit pokání. V tomto okamžiku se ocitla stojící před Nejsvětější Trojicí, před kterou nesměla opakovat svou prosbu. Když ale ve své duši pocítila Kristovu milost, začala se modlit slovy, která slyšela ve svém srdci, a uviděla, že trest nad světem byl zastaven. Druhého dne, když byla ve svém pokoji, zjevil se jí Pán Ježíš, připomněl jí tato slova a poučil ji, jak se má těmito slovy modlit na růženci. V korunce prosíme o milosrdenství pro nás a pro celý svět. Slovo „k nám“ znamená osobu, která se modlí, a také lidi, za které touží a je povinná se modlit. Slova „i k celému světu“ znamenají všechny lidi na celém světě a také duše v očistci. Několikrát Pán Ježíš ve svých zjeveních sestře Faustyně ukazoval hodnotu a sílu této modlitby. S touto modlitbou spojil také své přísliby, že skrze modlitbu této korunky dá rád všechno, oč ho lidé budou prosit, bude-li to shodné s Boží vůlí. Zvláštní milosti Pán Ježíš slíbil v hodině smrti nejen těm, kteří se budou tuto korunku modlit, ale také těm, za které se tuto korunku někdo pomodlí. „Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu.“ „Napiš, že když se tuto korunku budou modlit u umírajících, postavím se mezi Otcem a umírající duší ne jako spravedlivý soudce, ale jako milosrdný Spasitel.“ Korunka, společně s výzvou „Ježíši, důvěřuji Ti!“ je nejznámější modlitbou k Božímu

milosrdenství. Překládána je dokonce do afrických nářečí a lidé se ji modlí ve všech končinách země.

4. **HODINA MILOSRDENSTVÍ.** V říjnu roku 1937 Pán Ježíš ve zjevení sestře Faustyně přikázal uctívat hodinu své smrti (15.00 hod.) a aspoň chvíli se v tuto hodinu dovolávat milosrdenství skrze zásluhy jeho utrpení a smrti pro celý svět. „Připomínám ti, má dcero, že kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj; svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyť v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. V tuto hodinu vyprosíš pro sebe i pro jiné všechno, v tuto hodinu se dostalo milosti celému světu – milosrdenství zvítězilo nad spravedlností.“ Hodina milosrdenství je pro nás šancí pochopit sílu Boží lásky k nám, která se projevila v jeho umučení pro nás všechny. Proto Pán Ježíš říká sestře Faustyně, aby se snažila tuto hodinu pomodlit pobožnost křížově cesty, anebo aspoň na chvíli se pomodlila v kapli, a tím uctila jeho milosrdné srdce. A když ani to nebude možné, aby si aspoň na chvíli vzpomněla na jeho umučení.

Zamyšlení

Milí přátelé,

dostala se mi do ruky úžasná kniha, která mi doslova vyrazila dech a zároveň přinesla hluboký pokoj. Je to kniha s názvem Bůh nebo nic napsaná formou rozhovoru s africkým kardinálem Robertem Sarahem.

Blíží se doba postní, doba ztišení a modlitby. K tomuto tématu se s vámi chci podělit o úryvek z této knihy:

Svůj modlitební život si každý z nás nezbytně musí denně plánovat a budovat. Jak? Budu vám vyprávět příběh k zamyšlení.

Jeden starý profesor měl jednou přednášet na školení o efektivním plánování času pro asi patnáct vedoucích pracovníků velkých firem. Přednáška měla být jedním z pěti workshopů, které byly ten den na programu. Starý profesor měl tedy k dispozici jen jedinou hodinu.

Na začátku si účastníky jednoho po druhém pomalu prohlédl a řekl: „Provedeme pokus.“ Zpod stolu vytáhl velkou, několikalitrovou nádobu a

opatrně ji postavil před sebe. Potom jim ukázal asi tucet oblázků velkých přibližně jako tenisový míček a jemně je jeden po druhém vkládal do velké nádoby. Když byla plná až po okraj a žádný další kámen se už do ní nevešel, zvedl oči ke svým žákům a zeptal se jich: „Je nádoba plná?“ Všichni odpověděli: „Ano.“ Několik vteřin počkal a dodal: „Opravdu?“ Znovu se sehnul a zpod stolu vytáhl nádobku se šterkem. Pečlivě šterk sypal na velké kameny a potom s nádobou zlehka zatřásl. Kousky šterku padaly mezi kameny až na dno. Starý profesor znovu zvedl pohled k posluchačům a zeptal se ještě jednou: „Je nádoba plná?“ Jeho bystří žáci tentokrát začali jeho lest chápat. Jeden z nich odpověděl: „Pravděpodobně ne.“ „Dobře,“ odvětil profesor. Znovu se sklonil a tentokrát vytáhl písek. Nasypal ho do nádoby. Písek vyplnil prostor mezi velkými kameny a šterkem. Profesor se zeptal ještě jednou: „Je nádoba plná?“ Posluchači tentokrát bez zaváhání sborem odpověděli: „Ne!“ „Dobře,“ odvětil profesor. Jak žáci čekali, vzal džbán s vodou, který stál na stole, a naplnil nádobu až po okraj. Potom řekl: „Jakou velkou pravdu nám tento pokus dokazuje?“ Nejedvážnější z posluchačů si vzpomněli na téma školení a odpověděli: „Dokazuje to, že i když si myslíme, že náš diář je úplně plný, můžeme do něj přidat ještě další schůzky a další práci, pokud si to opravdu přejeme.“ „Ne,“ odpověděl starý profesor, „to není ono. Velká pravda, kterou nám tento pokus dokazuje, zní, že kdybychom velké kameny do nádoby nedali jako první, potom už bychom je tam nikdy nedostali.“ Nastalo hluboké ticho, kdy se všichni zamysleli nad samozřejmou pravdivostí těchto slov. Potom starý profesor řekl: „Co je ve vašem životě těmi velkými kameny? Vaše zdraví, rodina, přátelé, sny, pracovní kariéra? Je třeba si zapamatovat, že důležité je věnovat se na prvním místě velkým kamenům vašeho života, jinak riskujete, že v životě neuspějete. Dáváme-li přednost menším věcem - šterku a písku -, zaplníme si život podřadnostmi, nepodstatnými věcmi bez hodnoty, a už nebudeme mít čas věnovat se těm důležitým. Nezapomeňte se tedy sami sebe zeptat: jaké jsou velké kameny mého života? Ty potom vložte jako první do nádoby své existence.“ Starý profesor přátelsky pokynul svému publiku a pomalu odešel ze sálu.

Je modlitba velkým kamenem mého života? Odpovídám bez obtíží: modlitba opravdu musí být velkým kamenem, který naplňuje nádobu našeho života. Je to doba, kdy neděláme nic jiného, než jsme s Bohem. Je to vzácná doba, kdy se všechno tvoří, všechno obnovuje, kdy jedná Bůh, aby nás připodobnil sobě.

*Požehnanou dobu postní přeje
Kateřina Pascucci*

Okénko pro děti

Milé děti, doplněním správných slov do textu, se můžete dozvědět více o době, kterou budeme prožívat. Jako pomůcku můžete použít nabídku slov.

_____ (1.) doba trvá čtyřicet dní. Než v neděli po prvním jarním _____ (2.) přijdou Velikonoce, chtějí se křesťané dobře připravit. Mívají mezi sebou i někoho, kdo teprve nedávno poznal Ježíše a bude o Velikonocích _____ (3.), a pomáhají mu. Křesťané ledacos v této době odkládají a odřikají si. Říká se tomu _____ (4.). Také _____ (5.) se postil. Evangelia popisují, jak žil ve velké skromnosti čtyřicet dní na _____ (6.).

VELIKONOČNÍ
ÚPLŇKU
POKŘTĚN
ADVENT
JIDÁŠ
POUŠTI

POSTNÍ
ROZEDNĚNÍ
UKŘIŽOVÁN
PŮST
JEŽÍŠ
HOŘE

Liduš Novotná

Okénko pro mládež

SILVESTR NA VESMÍRU

Dvacátého osmého prosince jsme se už po několikáté vydali oslavit přelom nového roku na Vesmír. Hned první den jsme viděli úvodní scénku k tématu silvestra – Nový zákon. Od druhého dne byli všichni, kteří přijeli, rozřazeni do izraelských kmenů, ve kterých soutěžili celý týden. Kmeny první den obcházely stanoviště a společně plnily úkoly. Během dalších dnů kmeny vytvářely a roznášely pozvánky na každoroční silvestrovský koncertek. Na samotného silvestra jsme zažili skvělý koncert v kostele v Deštném a vyrazili jsme se připravit na přechod do nového roku. První částí večera byl zábavný večer, kde jsme zhlédli několik zábavných scének a her. Druhou částí byla chvíle na zamyšlení nad uplynulým rokem a vše jsme zakončili v kostele sv. Matouše, kde jsme měli tichou adoraci, při které jsme spálili naše prosby a díky za uplynulý rok, o půlnoci nám lesní roh odtroubil 12 a my jsme si společně zazpívali českou hymnu a svatováclavský chorál a

vyrazili si popřát hezky nový rok. Poté jsme si slavnostně připili a do brzkého rána společně tancovali. Byl to opět nezapomenutelný zážitek.

Madla, Klára, Matěj

POZVÁNKA NA DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Jako každý rok i letos na Světový den mládeže - sobotu před Květnou nedělí - se bude konat diecézní setkání mládeže v Hradci Králové. Chtěla bych Vás pozvat, abyste společně s námi ostatními jeli získat novou inspiraci a zažít skvělý den. Celý program bude začínat v 9 hodin v královéhradecké filharmonii a skončí kolem 15. hodiny v katedrále Svatého Ducha. Nebojte se a pojed'te, dozvíte se spoustu zajímavých informací, novinek v diecézi, získáte spoustu pozvánek na různé akce a hlavně pojedete s kamarády. Vyrazili bychom společně vlakem v 7:02 z choceňského nádraží. Budeme se těšit.

Klára a další

Z farní kroniky

SV. MISIE

Sv. misie byla uspořádána od 7. března týden roku 1936. Působili misionáři redemptoristé P. Jos. Kužela a P. Alfons Daňha. Misie potkala se s úplným zdarem. Sv. zpověď vykonalo 1 600 lidí, ke stolu Páně přistoupilo 2 600 osob. Závěr končil průvodem s křížem po nábřeží a Masarykově třídě.

Od 6. do 12. prosince 1937 konána obnova, již konal P. Alf. Daňha a P. Krejča. I obnova potkala se s úspěchem, neb sv. zpověď vykonalo 1 567 lidí, sv. přijímání přijalo na 2 500 osob. Zakončena byla eucharistickým průvodem po náměstí, jehož se zúčastnilo na 1 000 lidí.

OPRAVA KOSTELA NA HEMŽÍCH

Kostel na Hemžích byl r. 1934 z venku zcela opraven. Stará omítka odstraněna a nahrazena novou. Také památná skříň v sakristii byla obnovena, dveře kostelní reparovány. Po ukončení oprav byla konána slavnost 250. výročí založení kostela dne 1. května. Ač počasí bylo mrazivé a větrné, přece zúčastnilo se průvodu z Chocně na 2 000 lidí. V průvodu nesena soška milostná z Hemží. Deset kněží doprovázelo průvod. Na Hemžích měl v kostele kázání pan děkan Machač z Rychnova a mši svatou pan farář

Stehlík ze Skořenic, venku kázal pan děkan Boštík z Ústí, mši svatou sloužil pan farář Josef Novotný z Vraclavi. Po službách Božích byla venku před milostnou soškou prosba za mír. Slavnost zakončena státní hymnou. Náklad na opravu kostela činil 32.837 Kč a byl hrazen ze záduší, větší částkou ze záduší srubského. Od doby této slavnosti konají se každoročně na 1. máje hojně navštívené průvody na Hemže.

MALBA A ÚPRAVA DĚKANSKÉHO KOSTELA

Roku 1936 byl kostel znova vymalován a upraven. Práce svěřena firmě Břetislava Kafky z Červeného Kostelce. Stará malba setřena a zhotovena nová, nejmíce dle dobrozdání pana preláta Doskočila, konservátora a vrchního rady památkového úřadu Wagnera. Zároveň upraven hlavní oltář a pozlacen. Vydání obsahovalo:

Lešení k malbě	7300 Kč
Úprava a zlacení hlav. oltáře	7150 Kč
Očistění kameného ostění dveří	190 Kč
Oprava a zlacení svatostánku	150 Kč
Čistění malovaných oken	180 Kč
Práce truhlářské v kostele	500 Kč
Práce natěračské v kostele	1479 Kč
Oprava dvou štall (chorových lavic)	500 Kč
Malba kostela	13500 Kč
Práce sklenářské	187 Kč
Rohože u dveří	206 Kč
Elektrické vedení a tělesa	2698 Kč
Práce zednická venku	300 Kč
Nocležné malířům a tesařům	360 Kč
Spropitné jim	112 Kč
Potřeby k čistění a jiné vydání	350 Kč
<u>Zlacení dvou vedlejších oltářů</u>	<u>3200 Kč</u>
Úhrn výdajů	39.007 Kč

Potřeba byla kryta odkazem paní Sládečkové 7 500 Kč, dary dobrodinců 11 180 Kč, příspěvkem záduší 6 800 Kč, ostatní vybráno do pokladniček při službách Božích. Mnoho práce vykonali osadníci zdarma, tak pan Rudolf Březina veškerou práci elektrotechnickou, pan Jan Krejčí práci zednickou, slečna Frant. Havlíčková potřebné čistění.

Z farní kroniky přepsala Soňa N.

Toto číslo sponzoruje:

10. 3. 2017 17. 00 hod

Panský dům Choceň

Šlágr rodina

Renata a Josef

Pospíšilovi

a

Kapesní kapela

KAPKA

Vás srdečně zvou na

společný koncert

ku příležitosti

M D Ž

Předprodej vstupenek na IC Choceň, tel.465 461 949

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečky* je 16. 4. 2017. Příspěvky prosím doručte na adresu **drobecky@seznam.cz**, Martině Krskové nebo panu faráři.
Díky!

Výrobní náklady na jeden výtisk po odečtení sponzorského daru činí 5 Kč. Příspěvek prosím vhod'te do kasičky v kostele.

Zodpovědné za jednotlivé rubriky: Lída Novotná (děti), Klára Šimková (mládež). Drobečky připravili: Martina Krsková, Tomáš Nix.